

ONDERZOEK Ruim honderdjarige kastanje bij restaurant 't Veerhuys in Olst nog in goede conditie

Goed nieuws van de bomendokter

Drie monumentale, ruim een eeuw oude kastanjabomen bij restaurant 't Veerhuys in Olst blijven voorlopig fier staan. De 'bomendokter' uit Raalte heeft ze met geavanceerde apparatuur bekeken en zijn oordeel is dat de bijl in de schuur kan blijven.

door **Matthijs Oppenhuizen**

OLST/RAALTE - Het regent, de computer en andere elektronica staan veilig onder een parasol. Ondertussen hangen Ronald Wobben en zijn medewerker kleine kastjes om de kastanjeboom. „Met een geluidstomograaf maken we een dwarsdoorsnede”, zegt Wobben. Zo ontstaat een beeld van de stam, waar zit het sterke en zwakke hout. Dat is vier jaar geleden ook gedaan met de houten reus. Door de resultaten te vergelijken, wordt duidelijk of het verval doorzet. Wobben heeft zijn bedrijf in Raalte, 'Expeditio Arbori', Latijn voor 'verklaar bomen'. Op zijn visitekaartje staat dan ook 'boomtechnisch adviseur, gecertificeerd boomcontroleur en geregistreerd boomtaxateur'. Hij stapt naar achteren. „Je kunt zien dat de kroon van de boom is gesnoeid, om minder wind te vangen.” Ondertussen komt Veerhuys-eigenaar Robert

Ronald Wobben (rechts) hangt geluidskastjes om de oude kastanje die een doorsnede van de stam maken om te zien hoe sterk de boom is. 't Veerhuys-eigenaar Robert Verheij kijkt op de trap nieuwsgierig toe. foto Dian Drenth

Verheij naar buiten, met het rapport uit 2008. „Ik ging naar de gemeente voor een kapvergunning, zo kwam ik met hem in contact”, zegt hij over Wobben. „Een oud baasje zei: haal maar neer, er zit-

ten paddenstoelen op die kastanje. Maar de ambtenaar wist wel iemand en kwam met Ronald.” Ondertussen laat Wobben twee grote holtes zien, daar richt hij zich op. „We kijken of er geen pa-

rasitaire schimmel in zit, dat is destructief.” De 'wonden' zijn oud en zo groot dat ze niet meer dichtgroeien. „De boom probeert het wel. De randen zijn erg dik, als spieren die dikker worden. Daar

komt steeds nieuw hout bij.” Maar het hout binnenin rot. Hij port er met een stok in, boterzacht. Robert Verheij kijkt rustig toe. „Er nestelt altijd een roodborst-paartje in. Op de grond van het restaurant liggen wel broodkruimels en ik heb al een paar keer een vogeltje gevangen dat via de achterdeur binnen was gekomen. Ik heb een foto van rond 1900, daar staan de bomen al op. Menigeen, ook dichters en kunstenaars die in kasteel Hoenlo zetelden, hebben mijmerend en dichtend er onder gezeten”, zegt hij guldig. „Ze horen bij 't Veerhuys, zijn ook beeldpalend als je van het veer komt. Maar er is een zorgplicht. Bomen in jouw bezit moet je verzorgen. Ook voor de verzekering. Als hij valt, moet je aantonen dat hij is onderhouden.” Na een uurtje komt Wobben met de laptop het restaurant in. Alsof een dokter de resultaten van een bloedonderzoek komt melden. De geluidsgolven gunnen een inkijkje in de stam en de conclusie is dat het verval minimaal is. En dat de boom in goede conditie is. „Geen parasitaire aantasting. Een flink deel is donker gekleurd, dat is sterk hout. We hoeven niets te doen.” „Daar ben ik blij om”, zegt de opgeluchte Verheij. „Dat vieren we met een fotowedstrijd”, zegt hij later nog. „Wie kan de mooiste foto's van de kastanjes maken?”